

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

Удосконалення людини у XXI сторіччі — це об'єктивний та невідворотний процес, стимульований глобальним ринком та науковою конкуренцією. Проте, щоб технологічний прогрес не призвів до дегуманізації та втрати людиною своєї сутності, необхідне негайне створення міжнародної етико-правової бази. Розвиток технологій NBIC має жорстко підпорядковуватися принципам біоетики, збереження рівних прав для всіх представників людського виду та концепції гармонійного розвитку особистості. Наукова спільнота повинна виробити чітку межу між терапевтичним лікуванням та потенційно небезпечним антропологічним експериментом.

Список використаних джерел:

1. Литовченко О. В. Редагування геному людини: етичні та правові межі біотехнологічного прогресу. Філософські проблеми сучасності. 2024. № 12. С. 45–58.
2. Мазур І. С. Нейрокомп'ютерні інтерфейси як інструмент когнітивного розширення людини. Вісник НАН України. 2025. № 3. С. 22–31.
3. Трансгуманізм як проєкт покращення людини: етико-філософський аналіз. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [Електронна бібліотека Одеського національного університету](#).
4. Ідея трансгуманізму як складова побудови майбутнього світу: витоки, сутність і критика. Журнал Discourse. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [Discourse](#).

Макіша Ілона Сергіївна, студентка III курсу, спеціальності менеджмент соціокультурної діяльності Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м. Чернігів, Україна,

Науковий керівник – Солдатенко Олександр Ігорович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м. Чернігів, Україна.

БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ

Благодійна діяльність у соціокультурній сфері є одним із ключових інструментів забезпечення сталого розвитку культурних інституцій, оскільки вона сприяє диверсифікації джерел фінансування, підвищенню інституційної автономії та формуванню нових моделей взаємодії між державою, бізнесом і громадянським суспільством. У сучасних умовах України, особливо в період воєнного стану та посткризового відновлення, благодійність фактично стала одним із базових механізмів підтримки функціонування культурної сфери, адже дозволяє оперативно реагувати на виклики та забезпечувати безперервність культурних процесів.

Нормативно-правове регулювання благодійної діяльності у сфері культури створює необхідні передумови для її розвитку. Зокрема, Закон України «Про культуру» закріплює право культурних інституцій залучати додаткові ресурси у вигляді благодійних внесків, грантів і меценатської допомоги, що сприяє формуванню змішаної моделі фінансування [1]. У свою чергу, Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» визначає правові механізми функціонування благодійних фондів та організацій, які можуть спрямовувати ресурси на розвиток культурних, освітніх і мистецьких ініціатив. Таким чином, законодавча база України забезпечує інституційні умови для інтеграції благодійності у систему управління культурною сферою [2].

Важливо підкреслити, що благодійна діяльність у культурі має комплексний характер і реалізується через різні види. Передусім, фінансова благодійність залишається основною формою підтримки, оскільки забезпечує ресурсну базу для реалізації культурних проєктів, організації виставок, фестивалів, реставрації пам'яток та підтримки творчих колективів. У сучасних умовах особливого значення набувають грантові механізми фінансування, які дозволяють реалізовувати проєкти на конкурсній основі, забезпечуючи прозорість і ефективність використання коштів. Матеріальна благодійність також відіграє важливу роль, оскільки дозволяє оновлювати матеріально-технічну базу культурних інституцій. Передача обладнання, мистецьких творів, книжкових фондів або приміщень сприяє підвищенню якості культурних послуг та створенню належних умов для діяльності закладів культури.

Інтелектуальна благодійність є важливим чинником розвитку людського капіталу у сфері культури. Вона включає безоплатне надання експертних, освітніх, консультаційних та творчих послуг, що сприяє підвищенню професійного рівня працівників культурних інституцій і розвитку інноваційних підходів до культурної діяльності.

Окреме значення має волонтерська діяльність, яка забезпечує залучення громадян до культурних процесів. Волонтери відіграють важливу роль в організації заходів, популяризації культури, комунікації з аудиторією, що сприяє формуванню активного громадянського суспільства. Сучасним трендом є розвиток цифрової благодійності та краудфандингу, які дозволяють залучати фінансові ресурси через онлайн-платформи. Це особливо важливо для незалежних культурних ініціатив, які не мають доступу до традиційних джерел фінансування. Крім того, цифрові інструменти забезпечують прозорість і підзвітність благодійної діяльності.

Корпоративна благодійність, що реалізується в межах соціальної відповідальності бізнесу, також набуває дедалі більшого значення. Бізнес-структури виступають партнерами культурних інституцій, підтримуючи культурні проєкти та сприяючи розвитку культурного середовища.

Практична реалізація зазначених видів благодійної діяльності проявляється у діяльності «PinchukArtCentre», який є прикладом ефективного поєднання різних форм благодійності. Інституція функціонує завдяки меценатській підтримці, що дозволяє забезпечувати безкоштовний доступ до

виставок, реалізовувати освітні програми та підтримувати молодих митців. Важливим інструментом підтримки сучасного мистецтва є міжнародна премія «Future Generation Art Prize», яка сприяє інтеграції українських художників у глобальний культурний простір [3].

Значну роль у розвитку благодійності у культурній сфері відіграє Український культурний фонд, який забезпечує грантову підтримку культурних проєктів на національному рівні. Діяльність цієї інституції базується на принципах прозорості, відкритості та конкуренції, що дозволяє ефективно розподіляти ресурси та підтримувати як великі культурні проєкти, так і локальні ініціативи [4].

У сучасних умовах трансформації культурної політики та розвитку громадянського суспільства в Україні перспективи благодійної діяльності у сфері культури пов'язані з кількома стратегічними напрямками. По-перше, цифровізація благодійності відкриває нові можливості для залучення ресурсів через онлайн-платформи, соціальні мережі та інноваційні фінансові інструменти. Це дозволяє значно розширити коло потенційних донорів та забезпечити прозорість фінансових потоків. По-друге, важливим напрямком є розвиток міжнародного співробітництва, що передбачає участь українських культурних інституцій у міжнародних грантових програмах і проєктах. Це сприяє інтеграції у світовий культурний простір і підвищенню конкурентоспроможності української культури. По-третє, актуальним є вдосконалення нормативно-правової бази, зокрема впровадження податкових пільг для меценатів і благодійників, що стимулюватиме розвиток приватної підтримки культури.

Крім того, перспективним є розвиток локальних культурних ініціатив, які сприяють децентралізації культурної політики та забезпечують доступність культурних послуг у регіонах.

Важливим аспектом є також посилення ролі громадянського суспільства, яке активно долучається до благодійної діяльності, формуючи нову культуру участі та відповідальності за розвиток культурного середовища. Нарешті, інституціоналізація благодійної діяльності як складової державної культурної політики дозволить створити стійку систему підтримки культури, орієнтовану на довгостроковий розвиток і суспільну користь.

Отже, благодійна діяльність у соціокультурній сфері виступає не лише додатковим джерелом фінансування, але й стратегічним чинником сталого розвитку культурних інституцій. Вона забезпечує фінансову стабільність, сприяє розвитку партнерських відносин, підвищує доступність культури та стимулює інновації. Різноманітність форм благодійності дозволяє створювати гнучку систему підтримки культури, здатну ефективно реагувати на сучасні виклики. У перспективі благодійність має потенціал стати ключовим елементом культурної політики України, що забезпечить інтеграцію у світовий культурний простір, підвищення якості культурних послуг та зміцнення культурної ідентичності суспільства.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про культуру» : Закон від 14.12.2010 № 2778-VI (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17> (дата звернення: 10.04.2026).
2. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» : Закон від 05.07.2012 № 5073-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17> (дата звернення: 10.04.2026).
3. PinchukArtCentre. Офіційний сайт. URL: <https://pinchukartcentre.org/> (дата звернення: 10.04.2026).
4. Український культурний фонд. Офіційний сайт. URL: <https://ucf.in.ua/> (дата звернення: 10.04.2026).

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026-6>

Pronoza Inna, candidate of political sciences, associate professor, associate professor the Department of Political Science and Law State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky», Odesa, Ukraine.

<https://orcid.org/0000-0002-2683-0630>

THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY

The development of modern society is characterized by large-scale digital transformations that affect political processes, public administration, communication practices, and educational systems. Digital technologies have become an integral component of democratic governance, creating new opportunities for citizen participation, access to information, and interaction with public institutions. At the same time, the digital environment generates new challenges associated with disinformation, information manipulation, political polarization, and declining trust in democratic institutions. Under these conditions, civic education acquires particular importance as a mechanism for developing democratic values, civic responsibility, critical thinking, and active citizenship.

The relevance of the issue is significantly increasing in Ukraine, where democratic transformations are taking place simultaneously with digital modernization, European integration processes, and the need to strengthen societal resilience under wartime conditions. The formation of an informed, responsible, and politically active citizen becomes one of the key prerequisites for sustainable democratic development. Therefore, the transformation of civic education should be considered as an important component of broader social transformations occurring in contemporary Ukrainian society.

Digitalization has fundamentally changed the ways citizens receive information and participate in public life. Traditional channels of political communication are increasingly supplemented or replaced by social media, online communities, digital platforms, and electronic participation tools. As a result, citizens gain broader

<i>Dobrolyubska Y.A., Hryhorchuk O.Y.</i>	A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS	113
<i>Коба О., Тодоров В.</i>	УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У ХХ СТОЛІТТІ	116
<i>Коваленко Є. М.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЕТИКИ КРОС-КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	121
<i>Кубаш О. М.</i>	ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ХХІ СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	122
<i>Макіша І. С., Солдатенко О. І.</i>	БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ	124
<i>Pronoza Inna</i>	THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY	127
<i>Pronoza Inna, Kosinova Olha</i>	VALUE TRANSFORMATIONS OF CITIZENS' POLITICAL CONSCIOUSNESS UNDER CONDITIONS OF INFORMATION CONFRONTATION	130
<i>Pronoza Inna, Hryshchenko Oleksii</i>	TRANSFORMATION OF UKRAINE'S INFORMATION SECURITY POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION	133
<i>Семко Я. С.</i>	СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ	135
<i>Усатюк І. М.</i>	УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ	138
<i>Фомюк К. В., Атаманюк З. М.</i>	ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	141

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52